

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques

1500928824

BG
618

JOSEP CARNER

*Als companys del Centre Català
de Caracas*

Un amic

Josep Carner

TERRA FERMA

PATRONAT DE CULTURA del
CENTRE CATALA de CARACAS

Com a homenatge al gran poeta JOSEP CARNER, mort suara a Brussel·les, publiquem el present estudi de l'excel·lent crític i escriptor —exiliat a Buenos Aires— PERE MAS I PERERA i que aparegué en forma d'articles a la revista "Terra Nostra" de Montpeller.

JUNY de 1970

470

A l'amic Jordi
Arbones, un testimoni
d'admiraçió per la seva obra
d'escriptor que ell i fuera

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca d'Humanitats

Pere MAS i PERERA.

Servei de Biblioteques

Biblioteca d'Humanitats

JORDI ARBONES

Donatiu

La personalitat literaria de Josep Carner

I. — EL LITERAT

Quan parlem de Josep Carner, la gravitació de la seva obra en la nostra literatura contemporània tendeix a perdre volum, perquè el poeta sol eclipsar el prosador i el traductor; d'ací que, sovint, sigui passada per alt la tasca meritíssima que també acomplí com a depurador del català literari.

Per destacar la seva alta personalitat d'home de lletres, no em caldrà pas confrontar Carner amb cap altra de les nostres valors literàries coetànies. Tot parlant de l'estat de la nostra literatura quan ell irrompé al món de les lletres, talment un meteor lluminós, i referint-me a la seva obra literària, en tindrè prou per acusar el relleu excepcional de Josep Carner en la nostra literatura moderna.

El seu nom apareix a la palestra literària l'any 1899, entre els dels guanyadors dels tres premis ordinaris dels Jocs Florals de Barcelona, que presidí el doctor Josep Torres i Bages, i avui en dia encara, malgrat els seus 84 anys, segueix fent versos i emportant-se'n premis floralescos, talment com feia en plena joventut. I aquest és el testimoni eloqüent de la seva subsistència; ha sobreviscut perquè serveix, alta, la seva qualitat de poeta.

Ell mateix explica que començà a escriure i a publicar en una època de gust indecís, de verb literari encara fluctuant, d'afany de fer feix de tot allò que era possible.

Dels inicis de la Renaixença fins a la segona dècada del segle actual, l'idioma català s'havia endinsat tant pels viarans tortuosos de la decadència que es bifurcà. D'ací que quan ell es revelà com a poeta, hi hagués, d'un costat, el català parlat —l'espon-tani—, tot clafert de tota mena d'impureses idiomàti-

Universitat Autònoma de Barcelona

Servei de Biblioteques

Biblioteca d'Humanitats